

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۰۴

نویسنده: تامارا پیرسون
مترجم: سید حسام مل

ایالات متحده سال ۲۰۲۶ را با بمباران ونزوئلاوربودن رئیس جمهور آن آغاز کردولحن خشونت امپریالیستی را برای این سال تعیین کرد.

منبع وتاریخ نشر: کونترپانچ ۲۰۲۶/۰۱/۰۳

ایالات متحده سال ۲۰۲۶ را با بمباران ونزوئلاوربودن رئیس جمهور آن آغاز کردولحن خشونت امپریالیستی را برای این سال تعیین کرد.

آمریکا با مداخله نظامی خشونت‌آمیز خود در ونزوئلا -کشوری که من قبلاً در آن زندگی می‌کردم - امسال را با اقدامات امپریالیستی آشکار و مشروع آغاز کرده است. ربودن بی‌شرمانه نیکلاس مادورو و سلیا فلورس (نه فقط یک همسر آنطور که رسانه‌ها از او یاد می‌کنند، بلکه رئیس سابق مجلس ملی) و کشتن حداقل « ۴۰ » نفر ونزوئلایی با هدف تثبیت و عادی سازی رویه عملیاتی استاندارد ایالات متحده برای روابط بین الملل به عنوان خشونت و کنترل است. این [حمله] نفت ونزوئلا و مواد معدنی فنی جمهوری دموکراتیک کنگو را از بین خواهد برد و سرنوشت، عاملیت و مالکیت کشورهای جنوب جهان را به جهنم خواهد برد.

به یاد دارم زمانی که در ونزوئلا زندگی می‌کردم، در مورد اینکه در صورت حمله ایالات متحده چه خواهیم کرد صحبت می‌کردیم. ما از قبل با انواع دیگری از حملات، از جمله کمبودهای اساسی مواد غذایی که توسط شرکت‌های خصوصی سازماندهی شده بود، تلاش‌های بی‌ثبات کننده، خشونت‌های راست گرایانه و دروغ‌های رسانه‌های جریان اصلی انگلیسی زبان، روبرو بودیم. این گفتگو به ویژه در مورد انتخابات مطرح شد، زمانی که کمبودها و بی‌ثباتی‌ها معمولاً افزایش می‌یافت و حملات ایالات متحده کمتر فرضی به نظر می‌رسید.

با این حال، حتی در آن زمان، ما تاریخ بسیار واقعی و طولانی مداخلات خشونت‌آمیز ایالات متحده در آمریکای لاتین را با شک و تردید متعادل می‌کردیم. چگونه آنها می‌توانستند مردم بی‌گناه را بکشند و جایی را که از نظر من نزدیکترین چیز به بهشت است، بمباران کنند؟ ونزوئلا هرگز یک آرمان شهر نبود - اشتباهات و کارهای زیادی برای انجام دادن وجود داشت، اما کوه‌های آند به شدت سبز بودند، آب‌های ساحلی فیروزه‌ای آرام، شب‌ها پر از مه جادویی که می‌توانستید در خیابان‌ها ببینید. روزها پر از خنده بچه‌های کوچکی بود که من به عنوان بخشی از پروژه آموزش مشارکتی‌مان به آنها آموزش می‌دادم. ما مشکلات محلی خود را به عنوان یک جامعه سازمان‌یافته حل کردیم، زمین‌های خالی را به باغ‌های اجتماعی تبدیل کردیم و همیشه، همیشه، بحث سیاسی و سواد سیاسی بالایی وجود داشت. مردم قانون اساسی خود را، اغلب از بر، قوانین و اخبار را می‌دانستند. ونزوئلایی‌ها

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

این اشتیاق بی‌نهایت به رقصیدن را داشتند و دارند، حتی در اتوبوس‌های در حال حرکت یا پس از جلسات دو روزه. چگونه کسی می‌توانست نابودی آن جهان را در نظر بگیرد؟ غیرقابل تصور بود. منطقی نبود و هنوز هم نیست. با این حال، همه ما می‌دانیم که غزه زیبا، با سواحل، مغازه‌ها، نان زعفران خوشمزه، بیمارستان‌ها، کتاب‌ها و مردم مقاومش، به ویرانه‌ای تبدیل شده و تمام خانواده‌ها از بین رفته‌اند. تخریب افغانستان و عراق به رهبری ایالات متحده، مردم و جوامع را ویران کرد و شاهد آسیب‌های جبران‌ناپذیری به مکان‌های کلیدی فرهنگی و باستانی و غارت آثار باستانی بود. من اکنون در مکزیک زندگی می‌کنم و تنها در اینجا، ایالات متحده از نفتا و به اصطلاح «جنگ با مواد مخدر» برای نظامی کردن این کشور زیبا و تبدیل سیستماتیک آن به یک گورستان وسیع (با ۱۳۱۰۰۰ ناپدید شدن اجباری) و به یک خط تولید نئولیبرال مطیع برای شرکت‌های آمریکایی در نزدیکی مرز استفاده کرده است. بنا براین، در ونزویلا، حدس می‌زنم باید کمتر شکاک می‌بودیم. دوستانی که آنجا بودند، روز شنبه با شوک به من پیام دادند، در حالی که گوش‌هایشان از صدای بمب‌ها زنگ می‌زد. قرار نبود آخر هفته سال نو اینگونه باشد.

با این حال، در طول سال ۲۰۲۵، ایالات متحده آشکارا خود را به عنوان رئیس پلیس جهانی در خدمت شرکت‌های بزرگ معرفی کرده بود. این کشور برای برقراری «آتش‌بس» در جمهوری دموکراتیک کنگو «مذاکره» (تحت فشار) کرد که به آن امکان دسترسی به مواد معدنی و فلزات کمی بسیار مورد تقاضا و کنترل امنیتی را می‌داد، و از اسرائیل حمایت کرده، نیجریه را بمباران کرده و ونزویلا را با مصونیت کامل از مجازات کشته است. این کشور مرزهای خود را با نقض قوانین بین‌المللی به روی پناهندگان بسته و حقوق مهاجران و بشر را در داخل مرزهای خود نقض کرده است. همچنین سوریه، عراق، ایران، یمن و سومالی را بمباران کرده است. در مجموع ۶۲۲ بمب‌گذاری در خارج از کشور انجام داده یا در آنها شریک بوده است، و همچنین به روش‌های دستکاری شده مداخله کرده است، مانند اظهارات ترامپ چند روز قبل از انتخابات هندوراس در ماه نوامبر که منجر به پیروزی نامزد راست‌گرای مورد حمایت او شد، یا نقش ایالات متحده در «نیروی سرکوب باندهای تبهکار» بین‌المللی در هائیتی.

در حالی که نهادهای جهانی مانند محکمه بین‌المللی و سازمان ملل متحد ناکارآمدی خود را در انجام هر کاری در مورد تحریم‌های غیرقانونی ایالات متحده علیه کوبا، نسل‌کشی در غزه یا تخریب آب و هوا نشان داده‌اند، ترامپ توانسته است ایالات متحده را به عنوان نیرویی که در واقع در امور بین‌المللی تصمیم می‌گیرد، تقویت کند. ترامپ در کنفرانس مطبوعاتی خود در روز شنبه گفت که ایالات متحده نفت ونزویلا را خواهد فروخت. اگرچه او با صحبت‌های بدون مدرک در مورد کارتل‌های مواد مخدر، و بمباران آنچه که احتمالاً قایق‌های ماهیگیری در نیمه دوم سال ۲۰۲۵ بودند، زمینه مداخله نظامی در ونزویلا را فراهم کرد، اما اکثر مردم می‌دانستند که این همیشه در مورد بازپس‌گیری کنترل بر کشوری با بزرگترین ذخایر نفتی شناخته شده است. با این حال، ونزویلا همچنین نمایانگر سرکشی است. ایالات متحده بیش از یک دهه است که این کشور را به دلیل چنین رفتاری تحریم کرده است و تنها در سال‌های ۲۰۱۷-۲۰۲۸ بیش از ۴۰۰۰۰ نفر را کشته یا در مرگ آنها نقش داشته است.

ایالات متحده فقط با کشورهای جنوب جهان به عنوان یک منبع غنی از منابع رفتار نمی‌کند. برای تضمین دسترسی خود به کالاهای، می‌خواهد دولت‌های کشورها را در اختیار خود داشته باشد. ونزویلا، به ویژه در طول دهه ۲۰۱۰ و از طریق ابتکاراتی مانند CELAC، نقش متحد کردن آمریکای لاتین علیه چنین سلطه‌ای و به سوی استقلال و جایگزین‌های اجتماعی و اقتصادی را ایفا می‌کرد.

بمباران ونزویلا، فراتر از خود نفت، مربوط به کنترل ایالات متحده بر آمریکای لاتین و بخشی از یک عقب‌نشینی راست‌گرایانه علیه جنبش‌ها، توانمندسازی مردمی و جایگزین‌هایی برای سرمایه‌داری خشونت‌آمیز است. فراتر از بوکله در السالوادور و مایلی در آرژانتین، در سال ۲۰۲۵ جناح راست در بولیوی، هندوراس و شیلی نیز پیروز شد. این «رهبران» با ترامپ، برنامه‌های نژادپرستانه، همجنس‌گراستیزانه، جنسیت‌زده و خصوصی‌سازی را پیش می‌برند.

عادی‌سازی امپراتوری و نقض جهانی حقوق بشر

فرا تراز خود رویداد وحشتناک، وقایع ۳ جنوری بخشی از حرکتی به سوی عادی سازی یک وضعیت جهانی خطرناک، نامنی، نقض حقوق بشر و بی توجهی به قوانین بین المللی است. مهم نیست که کسی در مورد مادیرو چه فکر می کند؛ اینکه آیا او در انتخابات ۲۰۲۵ پیروز شده است یا خیر، بحث مهمی برای زمان و مکان دیگری است. ایالات متحده حق تعیین سران کشورهای دیگر را ندارد. می خواهد رئیس جهان باشد، اما رئیس جهان نیست و فراتر از آن، هیچ جایگاه اخلاقی برای تصمیم گیری یا کنترل چیزی ندارد.

اما اقدام روز شنبه، به عنوان ادامه سیاست ایالات متحده در سال ۲۰۲۵، مداخله نظامی را به عنوان راه حلی برای مشکلات تأیید می کند. این نشانه ای برای کشورهای متمرّد است که اطاعت کنند. چنین امپریالیسمی نه تنها مردم را می کشد، بلکه در ازمدت کلیشه های نژادپرستانه کشورهای جنوب جهان را که نمی توانند خودشان را اداره کنند، تداوم می بخشد، در حالی که به آمریکا و اروپا محوری که انحصار آنها بر خرد و دموکراسی را تصریح می کند، مشروعیت می بخشد. امپریالیسم قربانیان خود را به سکوت و تسلیم می ترساند و یک پویایی اپارتاید جهانی را تقویت می کند که در آن برخی از مناطق از نظر سیاسی و مالی کنترل می شوند، در معرض دستمزدهای غیر قابل تحمل و سرقت منابع قرار می گیرند. از طریق سیستم های بدهی و نابرابری های تجاری و درآمدی، کشورهای ثروتمند از سال ۱۹۶۰، ۱۵۲ تریلیون دلار آمریکا از جنوب جهان خارج کرده اند.

ماشین مداخله، جهان را برای منافع تجاری بزرگ ایالات متحده، به قیمت از دست دادن عزت و اختیار کشورهای جنوب جهانی، دستکاری می کند. برای کشورهای مورد تهاجم و مداخله، تأثیرات پنهانی نیز وجود دارد؛ کاهش عزت نفس و باور بی اساس به اینکه تحصیلات، هنر و اختراعات فرد بی ارزش است، سرخوردگی از سازماندهی و جنبش ها، و اغلب، نیاز به مهاجرت که سپس با رد آن نیروها که آن نیاز را ایجاد می کنند، مواجه می شود - همانطور که البته در مورد ایالات متحده نیز صادق است.

مردم ونزوئلا تهدیدی نیستند. این کشور حتی مقادیر قابل توجهی مواد مخدر تولید یا قاچاق نمی کند. در واقعیت، بخش زیادی از ظلم و آسیب در سطح جهان از سوی ایالات متحده وارد می شود. دولت ترامپ و نخبگان ایالات متحده کسانی هستند که مرتکب نقض حقوق بشر می شوند، با سازماندهی کودتاهایی مانند کودتای صبح شنبه از دموکراسی شانه خالی می کنند و با کشتن مردم در قایق های ونزوئلایی به بهانه مخالفت با قاچاق مواد مخدر، اما بدون هیچ محاکمه یا مدرکی، از قانون شانه خالی می کنند، چه برسد به نجابت. با هر مداخله در روز شنبه، ایالات متحده مصونیت خود و اسرائیل را در قبال جنایات جنگی، سوء استفاده ها و تخلفات افزایش می دهد.